

[Svend Nielsen.]

Hjemmeværnsforeningernes Forhold, kunde være blevet fjernet under Udvalgsarbejdet, idet vi ikke mener, de hører hjemme i denne Lovgivning. Der er som bekendt truffet en Overenskomst mellem Forsvarsministeren og disse Foreninger, og ifølge denne er der skabt Regler for Opbevaring, Deponering m. m. af Hjemmeværnsforeningernes Vaaben. Den nærmere Kontrol med Overholdelsen af disse Regler mener vi udelukkende bør sortere under Krigsministeriet, det være sig med Hensyn til Opbevaring, Anvendelse, eventuel Inddragning m. m. Imidlertid er det ikke lykkedes at faa disse Bestemmelser fjernet af denne Lovgivning, hvad jeg oprigtigt beklager.

Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har i sine Bemærkninger til Lovforslaget gjort opmærksom paa, at han var utilfreds med Forslaget, fordi hans Stilling til Hjemmeværnsbevægelsen nødvendigvis maatte diktere ham en saadan Utilfredshed. Hvad angaar denne Side af Sagen, vil jeg blot tillade mig at gøre opmærksom paa de Regler, der er fastsat med Hensyn til Hjemmeværnsforeningernes Vaaben. I den mellem Foreningerne og Forsvarsministeren indgaaede Overenskomst er der truffet Bestemmelser, som under alle Omstændigheder er betydelig mere skærpede end de Bestemmelser, der gælder for Skytteforeningerne — det vil det ærede Medlem sikkert give mig Ret i, det fremgaar jo af den Redegørelse, der er givet Udvalget for Spørgsmaalet vedrørende Vaabenforholdet med Hensyn til Skytteforeningerne. Jeg har derfor noget svært ved at se, hvorfor det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen i denne Sag udelukkende koncentrerer sig om Hjemmeværnsforeningerne og denne Bevægelses Vaabenforhold. Ikke alene er der truffet Bestemmelser med Hensyn til Opbevaring og Deponering, hvad der maa være ude, og hvad der ikke maa være ude, men der er ogsaa givet Regler for, under hvilke Former Kontrollen skal ske med Hensyn til at faa overholdt de Aftaler, der er truffet, Regler, som opfyldes bl. a. paa den Maade, at Generalkommandoen har sendt og naturligvis ogsaa i Fremtiden vil sende Folk ud til Kontrol af denne Side af Sagen, hvad angaar Hjemmeværnsforeningerne. Man bør dog ikke glemme, at Hensigten med Oprettelsen af disse Foreninger er ogsaa paa dette Omraade at drage en vis Lære af Besættelsestiden, at Foreningernes Formaal er, at Medlemmerne skal dygtiggøre sig til Forsvar af vort Lands Selvstændighed, og at man endelig har det Perspektiv i hvert Fald fra visse Kredses

Side — jeg vil ikke paastaa, at det er det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansens Perspektiv —, at man paa et eller andet Tidspunkt maa faa skabt en Ordning, hvorved hele dette Problem kommer ind under mere faste Rammer.

Jeg vil gerne yderligere paapege, at det var mit Haab, da dette Lovforslag gik i Udvalg, at der kunde foretages en grundig Undersøgelse af alle Problemer vedrørende Sojakagefabrikkens Klorfremstilling og dette Klor's Opbevaring paa Lagerplads i det tætbefolkede Kvarter paa Islands Brygge. Imidlertid har det ikke været muligt at faa en saadan mere dybtgaaende Undersøgelse foretaget, ej heller hvad angaar dette Spørgsmaal. Ganske vist er det rigtigt, at den højtærede Justitsminister har givet Udvalget en Redegørelse for de Forhandlinger, der har været ført mellem Myndighederne og Justitsministeriet om denne Kloropbevaring derude, men det har ikke været gørligt nærmere at faa uddybet de Spørgsmaal, der rejser sig i Forbindelse med dette Problem.

Naar jeg overhovedet har draget denne Sag ind i Debatten, skyldes det, at i Henhold til hidtil gældende Lovgivning er det uden Justitsministerens Tilladelse forbudt at tilvirke Stoffer, faste, flydende eller Luftarter, som ved Spredning kan virke skadevoldende, bedøvende, irriterende, og denne Bestemmelse i den gældende Lovgivning er jo bibeholdt i dette Lovforslags § 5.

Da Sojakagefabrikken i 1934 paabegyndte Produktionen af Alkalistoffer, fremkom Biproduktet Klor. Det har, som det fremgaar af Redegørelsen, dels været anvendt inden for den danske Industri, og dels er det blevet eksporteret. Af den højtærede Justitsministers Redegørelse fremgaar det, at først i April Maaned 1935 forelaa Justitsministerens Tilladelse til denne Produktion; indtil da havde man udelukkende arbejdet paa Tilladelse fra Sundhedsvæsen, Brandvæsen, Arbejds- og Fabriksdirektorat og Bygningsvæsen. Det forekommer mig, at det her kunde se ud til, at man først nogen Tid efter, at Produktionen var kommet i Gang, er blevet opmærksom paa, at der i Henhold til gældende Lovgivning skulde indhentes Tilladelse gennem Justitsministeriet, med andre Ord at Administrationen har staaet over for en fuldbyrdet Kendsgerning, da Fabrikken anmodede om Tilladelse til denne Produktion, der altsaa fremstiller Klor som Biprodukt.

Efter Udtalelser fra Politidirektøren og Krigsministeriet med flere blev der i Februar Maaned 1936 gennem Justitsministeriet fast-